

Történesek

*

*Tojánhéjaktól zörgő tó felett
sírdomb,
homokmederben.*

*Földhöz sárgult,
képtelen emlékmű*

Egyetlen jel

*üvegesre főzött rizsszemekből
kirakott
— már szikkadó —
kereszt.*

*És madarak
egy közeli fa
ágán*

* *

*Egy jelvény,
főlnagyítva*

Utcák a négyszögek közt

*Beroskadt folyosók
a várost elhagyóknak*

*Margóig fut a fonnyadt disznővényzet,
s betonba ég
sárkánypikkely és babérlevél*

*Szabályszerű és néptelen terekről
agyagpor és aranyfüst
szállong csak fölfelé*

*midőn a címerállatok
szabad mezőkre szöknek*

* * *

*Szobrok suttogása
a vízfüggöny mögött*

*Az oszlopok közt
vértelen derengés*

*Valami csillogás
a fák előterében,
a nyírott pázsiton*

Pávatoll, vagy fölhúzott revolver?

*A holdsütötte napóra fölött
ujját rejtélyes ajkaira téve
egy gyermek csöndet int,
és bólint,
eltűnőben*

ÁGH ISTVÁN

A hiányzó

*Hol van, aki tűzcsóvák közül
muskátligyilkos hóból fölnevet,
hempergő füstben, vörös-órrlyukak,
vérekes szemek angyala hol lehet?
keresem, míg ez a világ körülöttem
fogatja köszörűit, csikorgat vasrönköket,
követel hajladozást,
valaki hiányzik innen,
hogy villogtatná dacos fogsorát
a döcögő medveközönyben,
hol van, aki nem adja könnyen
a salaknak a tűhegyes szagoknak
tüdejét, szívét, friss térdhajlatát?
hatalma,
hogy a toppancs vatelinmamákhoz
nem fárad, nem komorul sohasem,
s dolgozik, mintha szeretőt csalogatna.*